

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 16 mars 1920 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckta motioner om förbud att förtära rusdrycker m. m. å utskänkningsställe, där utskänkning av pilsnerdricka idkas utan samband med utskänkning av rusdrycker.

Närvarande: herrar Röing, friherre Fleming, Gustaf Nilsson, Wijk, Örne*, K. A. Nilson, Holmström, Bergman, Johansson i Kullerstad, Olsson i Ramsta*, Jespersen*, Heyman*, Åhlmans Olof Olsson, Björkman*, friherre Barnekow, Sköld, Jönsson i Boa, Lövgren i Nyborg och Kant.

* Icke närvarande vid justeringen av betänkandet.

I två likalydande, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, I:120 av herrar *Björkman* och *Norling* samt II:235 av herr *Karlsson* i Surte m. fl., har hemställts,

»att riksdagen måtte besluta, att § 22 mom. 4 i kungl. förordningen av 11 juli 1919 angående försäljning av pilsnerdricka måtte få följande förändrade lydelse:

’Å utskänkningsställe, där utskänkning av pilsnerdricka idkas utan samband med utskänkning av rusdrycker, vare förbjudet att låta rusdrycker eller ersättningsmedel för sådana förtäras.

Det vare ock förbjudet för gäst att å sådant utskänkningsställe förtära rusdrycker eller ersättningsmedel därför.’»

Gällande
bestämmelser.

I 58 § av förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker stadgas:

»Om tillstånd erhållits att utskänka endast vin eller öl, vare det förbjudet att låta spritdrycker å utskänkningsstället förtäras ävensom att hava spritdrycker förvarade å utskänkningsstället eller eljest på sådant sätt, att gästerna äga tillgång till desamma.

Det vare ock förbjudet för gäst att å sådant utskänkningsställe förtära spritdrycker.»

6 § 2 mom. av förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning av alkoholfria drycker samt svagdricka lyder sålunda:

»Om utskänkning på grund av anmälan eller tillstånd enligt 3 § idkas, vare det förbjudet att låta rusdrycker eller pilsnerdricka å utskänkningsstället förtäras ävensom att hava sådana drycker förvarade å utskänkningsstället eller eljest på sådant sätt, att gästerna äga tillgång till desamma.

Det vare ock förbjudet för gäst att å sådant utskänkningsställe förtära rusdrycker eller pilsnerdricka.»

Motsvarande bestämmelse i förordningen den 11 juli 1919 angående försäljning av pilsnerdricka finnes intagen i 22 § 4 mom. och har följande lydelse:

»Å utskänkningsställe, där utskänkning av pilsnerdricka idkas utan samband med utskänkning av rusdrycker, vare förbjudet att låta rusdrycker eller ersättningsmedel för sådana förtäras.»

De förbud, om vilka här är fråga, rikta sig i rusdrycksförsäljningsförordningen och förordningen angående försäljning av alkoholfria drycker och svagdricka sålunda icke blott mot innehavaren av utskänkningsrättigheten utan även mot gästen, under det motsvarande stadgande i förordningen angående försäljning av pilsnerdricka endast avser den förre.

Motionärerna.

Med förmälan att under den korta tid, förordningen angående försäljning av pilsnerdricka varit gällande, det redan visat sig, att förbud av sistnämnda innebörd vore av nöden även beträffande utskänkningsställen för endast pilsnerdricka, hava motionärerna framlagt det föreliggande förslaget.

Motiver till
gällande be-
stämmelser.

Motiveringen till ovan återgivna bestämmelse i 58 § rusdrycksförsäljningsförordningen förefinnes i nykterhetskommitténs betänkande V med förslag till förordning angående försäljning av rusdrycker m. m., där kommittén (sid. 327) anfört följande:

»Ifråga om ställe, där utskänkning av svagdricka eller alkoholfria drycker idkas, finnes i 6 § 2 mom. i förordningen om försäljning av sådana drycker stad-

gat förbud för rättighetsinnehavare att tillåta, att rusdrycker å sådant ställe förtäras. Det synes kommittén nödvändigt, att liknande förbud meddelas mot att låta spritdrycker förtäras å ställe, där utskänkning av endast vin eller öl äger rum. Önskvärdheten av ett dylikt stadgande har jämväl framhållits av ett stort antal av de hörda myndigheterna. För att bereda föreskriften effektivitet har det ansetts nödigt att jämväl stadga förbud såväl mot att den, som har rätt att utskänka vin eller öl, har spritdrycker förvarade å själva utskänkingsstället eller eljest på sådant sätt, att gästerna äga tillgång till desamma, som ock mot att gäst å dylikt utskänkingsställe förtär spritdrycker.»

Förbudet för gäst att å utskänkingsställe för alkoholfria drycker och svagdricka förtära rusdrycker eller pilsnerdricka stadgades i samband med antagandet av rusdrycksförsäljningsförordningen och avsåg, enligt vad nykterhetskommittén i ovannämnda betänkande uttalat (sid. 344), att bringa stadgandet i överensstämmelse med motsvarande paragraf i rusdrycksförsäljningsförordningen.

Motiverna till förordningen angående försäljning av pilsnerdricka synas icke innehålla något skäl, varför förbud av liknande innebörd icke även där införts.

Bestämmelsen om ansvar för gäst, som å utskänkingsställe förtär drycker, vilkas försäljning där är förbjuden, är uppenbarligen tillkommen med tanke på sådana fall, då dylika drycker förtäras utan att innehavaren av utskänkingsrättigheten kan hindra detsamma, och har sitt berättigande i det kända förhållandet, att sådan olovlig förtäring med anlitande av medförda dryckesvaror icke sällan förekommer. Motionärernas uppgift, att erfarenheten ådagalagt behövligheten av en mot gäst riktad ansvarsbestämmelse även beträffande utskänkingsställena för pilsnerdricka, har inom utskottet bestyrkts; och det har för utskottet uppgivits, att på grund av att sådan bestämmelse saknas svårigheter yppats för åklagarmakten inom olika samhällen i landet att beivra olovlig förtäring på utskänkingsställena av sistnämnda slag. Vid sådant förhållande och med hänsyn jämväl till önskvärd likformighet i avfattningen av varandra motsvarande bestämmelser på ifrågavarande område av lagstiftningen har utskottet ansett, att bestämmelser i motionernas syfte böra införas i förordningen angående försäljning av pilsnerdricka.

Mot avfattningen av det av motionärerna föreslagna nya stycket i 22 § 4 mom. har utskottet intet att erinra.

Emellertid torde tillägget påkalla en förändring i de straffbestämmelser, förordningen innehåller. Förseelser mot 22 § 4 mom. i dess nuvarande lydelse straffas enligt 32 §, som har följande lydelse:

Utskottet.

»Bryter den, som handhar tillåten försäljning av pilsnerdricka, i andra fall än förut i detta kapitel sägs mot vad i denna förordning är stadgat eller mot de föreskrifter, som vederbörande myndighet i enlighet med denna förordning kan hava meddelat, straffes med böter från och med fem till och med tvåhundra kronor».

Avfattningen av nämnda straffbestämmelse medgiver uppenbarligen icke dess tillämpning på förseelser mot det föreslagna nya stadgandet. Icke heller någon annan av förordningens straffbestämmelser torde giva stöd för bestraffning av sådana förseelser.

Det nya stadgande, som sålunda blir erforderligt, synes utskottet böra få sin plats såsom ett moment 2 i 32 §. Strafflatituden torde böra bliva densamma som för motsvarande förseelser stadgas i 78 § rusdrycksförsäljningsförordningen eller böter från och med 10 till och med 100 kronor. I överensstämmelse härmed har utskottet låtit uppgöra förslag till stadgande i ämnet.

Under återopande av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte i anledning av de förevarande motionerna, I: 120 av herrar Björkman och Norling samt II: 235 av herr Karlsson i Surte m. fl., för sin del besluta, att 22 och 32 §§ i kungl. förordningen den 11 juli 1919 angående försäljning av pilsnerdricka skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

22 §.

1. Pilsnerdricka — — — — — år.
2. Överlastad — — — — — vård.
3. I — — — — — tillhandabållas.
4. Å utskänkingsställe, där utskänkning av pilsnerdricka idkas utan samband med utskänkning av rusdrycker, vare förbjudet att låta rusdrycker eller ersättningsmedel för sådana förtäras.

Det vare ock förbjudet för gäst att å sådant utskänkingsställe förtära rusdrycker eller ersättningsmedel därför.

32 §.

1. Bryter den, som handhar tillåten försäljning av pilsnerdricka, i andra fall än förut i detta kapitel

sägs mot vad i denna förordning är stadgat eller mot de föreskrifter, som vederbörande myndighet i enlighet med denna förordning kan hava meddelat, straffes med böter från och med fem till och med tvåhundra kronor.

2. Överträder någon det i 22 § 4 mom., andra stycket, stadgade förbud, straffes med böter från och med tio till och med etthundra kronor.

Stockholm den 16 mars 1920.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.
